

ВЕНЦИСЛАВ ЗАНКОВ ПИТА: КАКВО ПРЕДСТОИ „ПРЕД МЕН“

2 – 27 юни 2020

зала „Райко Алексиев“ – СБХ, София

Венцислав Занков / от изложбата

Като „последна разходка“ определя художникът Венцислав Занков изложбата „Пред мен“, подредена в столичната галерия „Райко Алексиев“ през месец юни. И наистина при сегашните обстоятелства, когато на дневен ред са самотата и изолацията дори сред природата, изложбата може спокойно да бъде наречена и така.

Експозицията събира 12 голямоформатни платна и пластики от чугун, които въздействат цялостно в изложбеното пространство, превръщайки го в единно произведение на изкуството. Тя повдига редица философски въпроси, които днешната пандемична ситуация извади на бял свят. Чрез големите формати и скулптурите си художникът се опитва не толкова да потърси техния отговор за себе си, а да накара зрителя да преживее произведението и така сам да достигне до тях. Чрез дървото като обект на изобразяване, но също и като символ, Занков изгражда една нова реалност в пространството на галерията. Излож-

бата може да се възприеме като своеобразен декор на застинало действие: една човешка фигура се разхожда сред монументите на дървета – картините и техните знаци – чугунените пластики. Тя е отправила взор напред и търси това, което е „пред нея“. Така режисирана, експозицията повдига две основни теми – първата е социална и засяга екзистенциалната самота и мястото на човека в обществото в състояние на изолация, а другата – екологична.

Занков се вдъхновява от периода на откъснатост заради епидемията и си поставя за цел да погреди произведенията си в галерията така, че те самите да образуват една цялостна, нова творба, която да бъде съпреживяна от зрителя. Но посетителят не е сам – в центъра на галерията се извисява антропоморфната фигура на протагониста. Зрителят се оказва в ролята на случаен натрапник в една сцена, в която не е главен герой, а само наблюдател. Но също така и припознавайки себе си в тази човешка фигура, той започва да си задава екзистенциални въпроси – какъв е смисълът на човешкото битие, какво остава след нас, какво е нашето място в природата? Дървото също носи своя символика, коя-

Венцислав Занков / от изложбата

Венцислав Занков / от изложбата

то има отношение към тези въпроси. То е универсален символ на връзката между Земята и небето, като мост, който свързва трите нива на Космоса. За много народи то е символ на дълголетие. Дървото на живота в християнството се свързва с божественото проявление, а родословното дърво – с приемствеността на поколенията. В своите голямоформатни картини Занков третира дървото като натюрморт, а не като пейзаж. „Те не са гора, а по-скоро еднични същности, оголени корони, напрегнато впити в мрачно небе. Мъртва природа или притихнал живот: Nature morte / Still Life“, казва той. Неоновото дърво в дъното на залата пък препраща към

забързаното ни градско ежедневие. То свети ярко в кървавочервено като реклама на магазин и носи същия смисъл на знак, с който са натоварени и информационните табели на улицата. То маркира началото на пътя, който е поела антропоморфната фигура – нейната „последна разходка“.

Авторът оставя заглавието на изложбата „Прег мен“ като отворен въпрос и пита: какво има прег мен и какво остава след мен. Въпроси, които всеки човек си задава на някакъв етап от живота си. И въпроси, чиито отговори можем да потърсим в изложбата на Венцислав Занков.

Румена Калчева